

Sygn. akt *XVII AmE 122/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>Sędzia SO Andrzej Turliński</i>
Protokolant –	sekretarz sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 6 listopada 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) *Sp. J. w P.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) *Sp. J. w P.* od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 12 lutego 2019 r. Nr (...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od (...) *Sp. J. w P.* na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu zwrotu kosztów procesu.

Sędzia SO Andrzej Turliński

Sygn. akt *XVII AmE 122/19*

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 lutego 2019 r. Nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany) na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r., poz. 755, z późn. zm.) w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy – (...) Spółka jawna z siedzibą w P. (powód, Przedsiębiorca, Spółka), w związku z ujawnieniem naruszenia:

- warunku 2.2.7. koncesji na obrót paliwami ciekłymi, udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 11 marca 2008 r. Nr (...), zmienioną decyzją z dnia 22 lutego 2017 r. Nr (...),

- przepisu art. 56 ust. 1 pkt 12 – Prawo energetyczne,

orzekł, że powód dopuścił się naruszenia warunku 2.2.7 koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej przez Prezesa URE w dniu 11 marca 2008 r. Nr (...) (z późn. zm.) z uwagi na:

- użytkowanie na stacji paliw zlokalizowanej w P. przy ul. (...), odmierzacza paliw ciekłych (gazu płynnego (...)), niespełniającego wymagań prawnej kontroli metrologicznej, czym wypełnił dyspozycję przepisu art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne – pkt 1 decyzji.

W punkcie 2 decyzji za działania opisane w pkt 1 Prezes URE wymierzył powodowi karę pieniężną w wysokości 1.000 zł, co stanowi (...) % przychodu z działalności koncesjonowanej osiągniętego w roku 2018 r.

Od ww. decyzji powód wniósł odwołanie zaskarżając ją w całości. Powód nie zgodził się z decyzją Prezesa URE, wskazując, że:

I. przeprowadzona kontrola w dniu 16 listopada 2018 r. nie stwierdziła jakichkolwiek ingerencji powoda w użytkowane urządzenie pomiarowe cieczy, które miało ważne świadectwo legalizacji ponownej;

II. w czasie kontroli inspektorzy prowadzili między sobą dyskusję w jaki sposób uzasadnić nałożoną na powoda karę w postaci mandatu;

III. nałożona na powoda kara pieniężna w wysokości 1.000 zł, powoduje, że zarzuca się powodowi celowe, świadome działanie w celu osiągnięcia korzyści materialnej, co jest niezgodne z prawdą.

Powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji.

W odwołaniu zaznaczył, iż przeprowadzona kontrola w dniu 16 listopada 2018 r. nie stwierdziła jakichkolwiek ingerencji w użytkowane urządzenie pomiarowe cieczy, które miało ważne świadectwo legalizacji ponownej. Powód wskazał również, że „nałożona kara pieniężna w wysokości 1.000 zł, powoduje, że zarzuca się powodowi celowe, świadome działanie w celu osiągnięcia korzyści materialnej”, co według powoda jest niezgodne z prawem.

W odpowiedzi Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa URE kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przypisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny.

Powodowy przedsiębiorca posiadał koncesję na obrót paliwami ciekłymi udzieloną decyzją z dnia 11 marca 2008 r. Nr (...), zmienioną decyzją z dnia 22 lutego 2017 r. Nr (...).

Warunek określony w pkt 2.2.7 udzielonej Przedsiębiorcy koncesji, stanowił, że:

„2.2.7. Koncesjonariuszowi nie wolno stosować w obrocie paliwami ciekłymi przyrządów pomiarowych, w tym w szczególności odmierzaczy paliw ciekłych, bez wymaganych dowodów prawnej kontroli meteorologicznej lub niespełniających wymagań tej kontroli”.

Dowód:

- decyzja Prezesa URE z dnia z dnia 22 lutego 2017 r. Nr (...).

Dnia 16 listopada 2018 r. na stacji paliw powoda położonej w P. przy ul. (...), w toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Okręgowego Urzędu Miar w G. Wydział Zamiejscowy w E., ustalono, że użytkowany w tej stacji paliw odmierzacz gazu ciekłego (...), nr fabryczny (...), nie spełniał wymagań meteorologicznych. W wyniku wskazanej kontroli ustalono, iż odmierzacz gazu płynnego (...), nr fabryczny (...), dokonywał pomiaru wydawanego paliwa z błędem objętości w przedziale 2,02%-3,09%, podczas gdy maksymalna dopuszczalna wartość błędu dla tego urządzenia wynosi +/- 1% odmierzonej dawki paliwa.

Dowód:

- protokół kontroli nr (...) z dnia 16.11.2018 r.

Przedsiębiorca w dniu przeprowadzanej kontroli, tj. 16 listopada 2018 r., posiadał Świadectwo Legalizacji Ponownej wydane 8 lutego 2018 r. z okresem ważności legalizacji oznaczonym na 28 lutego 2019 r. Zatem nie ulega wątpliwości, iż w dniu przeprowadzanej kontroli powód posiadał ważne Świadectwo Legalizacji Ponownej.

Dowód:

- Świadectwo Legalizacji Ponownej z dnia 8 lutego 2018 r.

W wyniku przeprowadzonej kontroli oraz stwierdzenia, że odmierzacze gazu ciekłego (...), nr fabryczny (...), nie spełnia wymagań metrologicznych, Świadectwo Legalizacji Ponownej z dnia 8 lutego 2018 r. utraciło ważność.

Powód w ciągu 7 dni od przeprowadzenia przedmiotowej kontroli ponownie uzyskał Świadectwo Legalizacji Ponownej z dnia 23 listopada 2018 r. z okresem ważności legalizacji oznaczonej na dzień 30 listopada 2019 r.

Dowód:

- Świadectwo Legalizacji Ponownej z dnia 23 listopada 2018 r.

Powód pismem z dnia 14 stycznia 2019 r. kierowanym do Północnego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w G., złożył wyjaśnienia, wskazując, że podczas kontroli nie stwierdzono zerwania plomb i zabezpieczeń oraz ingerencji zaworu różnicowego. Powód wskazał również, że dnia 23 listopada 2018 r. został naprawiony przyrząd pomiarowy, a po naprawie wykonano legalizację odmierzacza (...) oraz wystawiono Świadectwo Legalizacji Ponownej. W załączeniu do przedmiotowego pisma powód przedstawił zestawienie przychodów koncesjonowanych za rok 2018, z którego wynika, że wartość należna ze sprzedaży za rok 2018 wynosi (...) zł.

Dowód:

- pismo powoda z dnia 14.01.2019 r.

W wyniku przeprowadzonej kontroli w dniu 12 lutego 2019 r. Prezes URE wydał zaskarżoną decyzję.

Sąd Okręgowy w Warszawie zważył, co następuje.

Odwołanie nie jest uzasadnione.

Stan faktyczny sprawy uzasadnia ocenę Prezesa URE w odniesieniu do dojścia do skutku deliktu administracyjnego stwierdzonego w zaskarżonej decyzji oraz wymierzenia powodowi kary pieniężnej w wysokości 1.000 zł.

Powód nie przedstawił jakiegokolwiek zarzutu w stosunku do przypisanego mu deliktu użytkownika na stacji paliw odmierzacza paliw ciekłych (gazu płynnego (...)), niespełniających wymagań prawnej kontroli metrologicznej. Powód nie ustosunkował się w procesie do wyników kontroli spełnienia wymagań przez przyrządy pomiarowe podlegające prawnej kontroli metrologicznej, w szczególności powód nie kwestionował wyników przeprowadzonej kontroli przeprowadzonej 16 listopada 2018 r. Stosowanie w obrocie paliwami ciekłymi przyrządów pomiarowych, w szczególności odmierzaczy paliw ciekłych niespełniających wymagań prawnej kontroli metrologicznej stanowi niewątpliwie naruszenie postanowień 2.2.7. udzielonej koncesji na obrót paliwami ciekłymi, z uwagi na fakt, że odmierzacze gazu płynnego (...) dokonywał pomiaru wydawanego paliwa z błędem objętości w przedziale 2,02%-3,09%, podczas gdy zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 27 grudnia 2007 r w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać instalacje pomiarowe do ciągłego i dynamicznego pomiaru ilości cieczy innych niż woda, oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów pomiarowych (Dz.U. 2008 nr 4 poz. 23, z późn. zm.) dopuszczalny błąd graniczny dla takiego urządzenia wynosi 1,0%.

W związku z tym pozwany - Prezes URE zasadnie zastosował wobec powoda przepis art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2018 r. poz. 755 z późn. zm.), według którego karze pieniężnej podlega ten, kto nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji.

Następnie należało zważyć, że zgodnie z postanowieniem 2.2.7. koncesji powodowi nie wolno stosować w obrocie paliwami ciekłymi przyrządów pomiarowych, w tym w szczególności, odmierzaczy paliw ciekłych niespełniających wymagań tej kontroli. Bezsporne jest w sprawie, że powód pomimo posiadania aktualnego Świadectwa Legalizacji Ponownej, stosował odmierzacz gazu ciekłego (...) niespełniający wymagań metrologicznych. Powód w żadnym zakresie nie kwestionował powyższych ustaleń.

W dalszej kolejności wskazać należy, że powód w odwołaniu od decyzji Prezesa URE ponosił, iż w toku kontroli nie stwierdzono zerwania plomb i zabezpieczeń oraz ingerencji zaworu różnicowego. Ponadto, powód 7 dni od przeprowadzenia kontroli ponownie uzyskał Świadectwo Legalizacji Ponownej z dnia 23 listopada 2018 r. Wskazać należy, iż powyższe okoliczności nie mają znaczenia dla przedmiotowej sprawy z uwagi na fakt, iż przepisy art. 56 ust. 1 i ust. 2 Prawa energetycznego stanowią samodzielną podstawę do wymierzania kary i nie przewidują konieczności wskazywania winy, a odpowiedzialność podmiotów oparta jest na zasadzie bezprawności działania lub zaniechania. W ślad za art. 56 ust. 6 Prawa energetycznego wskazać należy, że stopień zawinienia może wyłącznie wpływać na wysokość wymierzonej kary pieniężnej.

Mając powyższe na względzie, wskazać należy, iż powód swoim postępowaniem naruszył postanowienie 2.2.7 koncesji co jako delikt podlegało karze pieniężnej z art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa energetycznego.

Prezes URE prawidłowo zastosował art. 56 ust. 3 i 6 Prawa energetycznego, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, przyjmując, że wysokość kary pieniężnej nie może przekroczyć 15 % przychodu powoda osiągniętego w 2018 r. Na powoda została nałożona kara pieniężna w wysokości 1.000 zł, co stanowi (...) % przychodu powoda wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętej w 2018 r.

Przystępując do oceny zasadności wysokości wymierzonej kary pieniężnej określonej w punkcie 2 objętej postępowaniem decyzji Sąd uznał, że nałożenie na powoda w wysokości 1.000 zł było w pełni uzasadnione. Wskazać należy, iż wymierzona powodowi kara była adekwatna do popełnionego czynu oraz proporcjonalna. Mając na względzie sytuację finansową powoda, w szczególności osiągnięte w 2018 r. przychody z działalności koncesjonowanej oraz stałe przychody oscylujące w granicach(...) tysięcy miesięcznie, kara pieniężna w wysokości 1.000 zł nie stanowi środka na tyle dolegliwego, by wpłynął on w sposób znaczny na możliwości dalszego prowadzenia działalności koncesjonowanej, w szczególności nie pogorszy on sytuacji finansowej powoda. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, iż wysokość kary pieniężnej pozostaje we właściwej proporcji do uzyskanego przez powoda przychodu.

Wskazać należy, iż wymierzona kara stanowiąca (...) % przychodu powoda jest adekwatna do społecznego niebezpieczeństwa czynu. Nie ma wątpliwości co do tego, iż zaniechania powoda w dozorze i utrzymywaniu w należytym stanie odmierzaczy paliw ciekłych wpłynęły na pewność obrotu gospodarczego, z uwagi na dokonywanie faktycznej sprzedaży mniejszej ilości gazu płynnego (...), niż wskazywał odmierzacz.

Ponad powyższe wskazać należy, iż kara pieniężna wymierzona przez Prezesa URE mieści się w granicach, jakie wyznacza Prawo energetyczne oraz spełnia swoją represyjno- prewencyjną rolę. Podkreślenia wymaga fakt, iż działalność koncesjonowana należy do szczególnego rodzaju działalności podlegającej szczególnym rygorom w celu ochrony dóbr, których działalność ta dotyczy, dlatego też powód winien w sposób szczególny podchodzić do wypełniania obowiązków wynikających z koncesji. Powód niezależnie od uzyskanych świadectw legalizacji ponownej, powinien dbać o stan odmierzaczy, jak również o spełnianie przez nich przypisanych prawem wymogów, w całym okresie ważności legalizacji. Samo uzyskanie wskazanego świadectwa legalizacji ponownej nie zwalniało go z dbałości o ich prawidłowe funkcjonowanie.

Mając powyższe na uwadze Sąd działając na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie w całości nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do wyniku sporu, który przegrał powód, na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99 k.p.c. oraz § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015 r. poz. 1804 ze zm.)

Sędzia SO Andrzej Turliński